

1. Izraelité v zaslíbené zemi

Izraelité se v zaslíbené zemi Kanaán začali přidávat k pohanům, kteří věřili vymyšleným bůžkům. Neprosili Hospodina o ochranu, a proto do jejich země vtrhli nepřátelští Midjínci.

V minulém školním roce jsme si pověděli, jak Izraelité s Hospodinovou pomocí přišli do zaslíbené země Kanaán. Díky Jozuovi tuto zemi postupně ovládli. Stavěli si vesnice a pracovali na polích podobně jako původní obyvatelé. Ti se jmenovali Kananejci a byli pohané. Když se řeklo, že je někdo pohan, znamenalo to, že věří v jiné bohy než v jednoho Boha Hospodina. Izraelité uznávali pouze jediného Boha, a to Hospodina, o kterém věděli, že je všemohoucí. Měli tuto zkušenost od Mojžíše, jak je jejich Bůh doprovázel z Egypta do zaslíbené země Kanaán. Od Mojžíše se také dozvěděli o Hospodinově příkazu, aby se klaněli pouze jemu: „Jen Hospodinu se budeš klanět.“ Dodržovat to však bylo těžké. Pomalu se přidávali na stranu pohanů, kteří se modlili k vymyšleným bůžkům a stavěli pro ně oltáře. Někteří Izraelité si dokonce za ženy brali pohanky, i když to bylo zakázané. Také se rádi účastnili pohanských slavností pořádaných především pro bůžka, kterému říkali Baal, ten patřil k nejoblíbenějším. Při těchto slavnostech se pilo víno. Lidé v opilosti výskali, tančili a pak prováděli všelijaké špatnosti. Izraelité, kteří si takto užívali života, si mysleli, že jsou šťastní, když su mohou dělat, co se jim zachce. A tak pomalu, ale jistě opouštěli Hospodina a jeho rady. na první pohled byly tyto slavnosti daleko příjemnější než to, co svému lidu doporučoval Mojžíš.

Stalo se však, že do země, kde žili Izraelité, vtrhli Midjínci. Midjínci byli lidé, kteří neměli svou zemi, v níž by měli pole s obilím a postavené domy. Putovali na velbloudech z místa na místo. Rádi okrádali druhé národy. Všude, kam vkročili, po nich zůstala spoušť a nepořádek. Když vpadli k Izraelitům, všechno jim rozbili. Pošlapali pole i vinice, kde se pěstovaly hrozny. Tak tam řádili. Izraelité neměli odvahu se proti nim postavit. Utíkali a ukrývali se před nimi v horách do jeskyní.

Izraelité přišli na to, že před Midjínci se sami nezachrání, natož aby jim pomohli pohanští bůžci, kteří byli jen vymyšlení. Izraelité se proto opět obrátili v modlitbě k Hospodinu, na tom, aby ho poslouchali a dělali mu svým životem radost.

Mysleli si, že Hospodina nepotřebují a že si ve všem vystačí sami. Ale mýlili se.

Úkol:

Izraelité věděli, že mají dodržovat Hospodinův příkaz: „Jen Hospodinu se budeš klanět.“ Ale i když to věděli, nechali se zlákat svůdnějšími nabídkami. Stejně jako Izraelité se i my někdy obracíme zády k Pánu Bohu, který nás má rád. Nechce se nám do kostela, zapomeneme se pomodlit, neposloucháme rodiče.... Musíme se proto naučit každý večer v modlitbě říci: „Pane, prosím, odpusť mi a pomoz mi, abych byl další den o něco lepší. Děkuji ti. Amen.“